

§ 315.

Forinden Forhandling angaaende Paaankens Gjenstand begynder, undersøger Høiesteret paa Embeds Begne, om Paaankens Fremme kan tilstedes, samt om den er iværksat i rette Form og i rette Tid.

Reises der af Modparten Spørgsmaal om Sagens Afvisning fra Høiesteret, afgjøres dette ligeledes, førend Sagen selv forhandles.

Der gives Parterne Leilighed til at yttre sig om Afvisningsspørgsmaalet.

§ 316.

Høiesteret paakjender ifkun Landsrettens Dom, saaridt paaanket er. Tøvrigt forbliver det ved den stedfundne Afgjørelse.

Naar Sagens Forhandling er tilende, affiges Dom enten strax eller dog snarest muligt. Ingen ny Sag maa foretages, forinden Dommen i den foregaaende Sag er vedtaget.

§ 317.

I Domsaffigelsen deltage mindst ni Dommere. Tøvrigt komme de om Dommens Bediagelse m. v. for Landsretterne givne Regler til Anvendelse.

Dommen skal være forsynet med Grunde.

§ 318.

Naar Høiesterets Dom gaar ud paa Hjemvisning, maa den heri interesserede Part henvende sig til Landsretten med skriftlig Begjæring om Sagens Foretagelse. Han har i Forbindelse hermed at forelægge en Udskrift af Høiesteretsdommen for Landsrettens Formand, hvorefter denne tilfiger Modparten til Møde og erklærer Sagen for gjenoptaget. Herefter er det Parternes Sag at fremme Sagen i Overensstemmelse med de almindelige Regler.

Landsretten er forpligtet til ved Sagens Behandling og Afgjørelse at følge de af Høiesteret udtalte Retsskuffelser.

§ 319.

Udebliver den Ankende ved Høiesteret i det i § 312 ommeldte Møde eller ved den mundtlige Forhandling anses han for at frasalde Sagens Paaanke. Retten hæver Sagen og tilkjenner den mødende Modpart efter herom nedlagt Paastrand Koft og Tæring, hvis han i rette Tid har afgivet den i § 308 omhandlede Meddelelse.

Udebliver Modparten, kan den Ankende fra sin Side fremme Sagen paa sædvanlig Maade. Dom affiges paa Grundlag af Landsrettens Dom og samtlige de fremlagte Dokumenter. Har den Ankendes Modpart anstillet Kontrapaaanke, bortfalder den.

Undladelse af i rette Tid at tilstille Modparten den i § 308 omhandlede Meddelelse eller i Tilfælde af Kontrapaaanke Tilvarschrift, agtes lige med Udeblivelse. Dog kan Høiesteret, naar Omstændighederne tale derfor, tillade Tilvarschriftets senere Overlevering, naar den Ankendes Modpart i det i § 312 omhandlede Møde fremsætter Begjæring derom og meddelser de fornødne Dplysninger. Retten bestemmer da de fornødne Friste og Udsættelser.

b. Besværing til Høiesteret.

§ 320.

Besværing til Høiesteret benyttes kun som Retsmiddel mod Landsrettens Handlinger i de Tilfælde, hvor denne Lov bestemmer det, samt hvor Parten vil beklage sig over Afgjørelser af Retten eller dens Formand, hvorved Begjæring og Andragender vedkommende den